

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200032
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814200032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: C. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX V. K. Č.. XXX, o zaplatenie sumy 852,88 eur s prísl. , takto

rozhodol:

Súd konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 53,04 eur z a s t a v u j e.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 778,30 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 12.5.2010 do 14.2.2013 vo výške 352,19 eur a úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne

zo sumy 990,46 eur od 15.2.2013 do 4.3.2013

zo sumy 963,94 eur od 5.3.2013 do 2.4.2013

zo sumy 937,42 eur od 3.4.2013 do 2.5.2013

zo sumy 910,90 eur od 3.5.2013 do 3.6.2013

zo sumy 884,38 eur od 4.6.2013 do 2.7.2013

zo sumy 857,86 eur od 3.7.2013 do 2.8.2013

zo sumy 831,34 eur od 3.8.2013 do 2.12.2013

zo sumy 804,82 eur od 3.12.2013 do 2.1.2014

zo sumy 778,30 eur od 3.1.2014 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu čo do zvyšku z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho vo výške 60,50 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu spol. ERASMUS LEGAL, s.r.o. trovy právneho zastúpenia vo výške 166,12 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.2.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1 012,- eur, zaplatenia kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatenia

do podania návrhu vo výške 352,19, úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1 012,- eur od 15.2.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodil tým, že žalobca uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. 3809126074 dňa 19.9.2008 (ďalej len „Úverová zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1 327,76 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných 84 splátkach pri výške mesačnej splátky 26,52 eur. Listom zo dňa 26.4.2010 bol žalovaný z dôvodu omeškania s úhradou jeho záväzku vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1 887,16 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Ďalej žalobca definoval spotrebiteľský úver a zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu, pokiaľ ide o úrok z omeškania, tak tento požaduje vo výške 0,024 % denne.

V zmysle žalobcom predloženej špecifikácie jeho návrhom uplatnený nárok predstavuje:

1. istina - výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatenia + zosplatená istina - 420,61 eur,
2. suma 591,39 eur titulom tzv. ušlého úroku uplatňovaného, na ktorý by spoločnosti nárok vznikol z titulu úveru, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach,
3. úrok z omeškania od zosplatenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu v sume 352,19 eur.

Podaním doručeným súdu dňa 20.5.2012 žalobca zobral žalobu v časti istiny vo výške 79,56 eur späť z dôvodu úhrady žalovaného zo dňa 04.3.2013 vo výške 26,52 eur, zo dňa 02.4.2013 vo výške 26,52 eur a zo dňa 02.5.2013 vo výške 26,52 eur. Zároveň predmetným podaním doplnil pôvodný žalobný návrh a žiadal súd, aby žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi istinu vo výške 932,44 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatenia do podania návrhu vo výške 352,19 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1012 eur od 15.2.2013 do 4.3.2013 vo výške 4,37 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 985,48 eur od 5.3.2013 do 2.4.2013 vo výške 6,86 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 958,96 eur od 3.4.2013 do 2.5.2013 vo výške 6,90 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 932,44 eur od 3.5.2013 do zaplatenia ako aj trovy konania. Uznesením č.k. 9C/89/2013-41 zo dňa 21.5.2013 súd konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 79,56 eur zastavil a žalobu vo zvyšnej časti vylúčil na samostatné konanie. Konanie bolo ďalej vedené pod sp. zn. 9C/455/2013.

Dňa 6.11.2013 bolo súdu doručené písomné podanie žalobcu, ktorým žalobca zobral žalobu v časti istiny vo výške 79,56 eur späť z dôvodu úhrady žalovaného zo dňa 3.6.2013 vo výške 26,52 eur, zo dňa 2.7.2013 vo výške 26,52 eur a zo dňa 2.8.2013 vo výške 26,52 eur. Zároveň predmetným podaním doplnil pôvodný žalobný návrh a žiadal súd, aby žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi istinu vo výške 852,19 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 12.5.2010 do 14.2.2013 vo výške 352,19 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania od 15.2.2013 do 2.8.2013 vo výške 38,14 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 852,88 eur od 3.8.2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Uznesením č.k. 9C/455/2013-8 zo dňa 7.11.2013 súd konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 79,56 eur zastavil a žalobu vo zvyšnej časti vylúčil na samostatné konanie. Konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 9C/3/2014.

Žalobca písomným podaním zo dňa 14.4.2014 zobral žalobu v časti istiny vo výške 53,04 eur späť, nakoľko žalovaný v jeho prospech dňa 2.12.2013 uhradil sumu 26,52 eur a dňa 2.1.2014 sumu 26,52 eur. Uviedol, že trvá na podanom návrhu a navrhuje, aby súd vydal rozsudok, ktorým by žalovaného zaviazal zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku istinu vo výške 799,84 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 12.5.2010 do 14.2.2013 vo výške 352,19 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 15.2.2013 do 2.8.2013 vo výške 38,14 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 3.8.2013 do 2.1.2014 vo výške 31,12 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 799,84 eur od 3.1.2014 do zaplatenia a trovy konania na súdnom poplatku vo výške 60,50 eur a trovy právneho zastúpenia predstavujúce sumu 166,12 eur.

Žalovaný s podanou žalobou súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o úvere č. 3809126074, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, splátkovým kalendárom, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 26.4.2010, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 14.4.2014, pripojenými spismi sp. zn. 9C/89/2013 a 9C/455/2013, výsluchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 24.9.2008 zmluvu o úvere č. 3809126074, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1 327,76 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných 84 splátkach vo výške 26,52 eur mesačne. Ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 16,05 % ročne. Žalovaný prehlásil, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, že sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na líčnej strane vyplýva inak. Za uzatvorenie úverovej zmluvy klient uhradil v hotovosti ku dňu podpísania tejto zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške stanovenej v úverovej zmluve. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistení o výšku úhrady za poistenie, a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle Hlavy 5. § 8 Úverových podmienok, sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Ako vyplýva z Hlavy 6 § 3 písm. a) Úverových podmienok, klient je povinný čerpaný úver a všetky záväzky voči spoločnosti splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru (úverov) alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

Podľa Hlavy 6 § 6 Úverových podmienok, v prípade vzniku skutočnosti uvedenej pod písm. a), b), c) §3 Hlavy 6 ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť.

Podľa Hlavy 14 § 3, § 5 Úverových podmienok, v prípade omeškania úhrady splátky, splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti, alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 6 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania najmenej však 300,- Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky

z ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť. Klient je povinný spoločnosti uhradiť poplatok za upomienku vo výške 3,32 eur.

Ako vyplýva z hlavy 14 § 12 Úverových podmienok, ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Žalobca písomným prípisom zo dňa 26.4.2010 si voči žalovanému uplatnil svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru, vyzval žalovaného na zaplatenie celého dlžnej sumy vo výške 1 887,16 eur a k uvedenému dňu zosplatnil celý úver. Zároveň žalovanému stanovil dodatočnú lehotu na plnenie a to do 15 dní od vystavenia výzvy.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný do zosplatnenia úveru v prospech žalobcu uhradil sumu 1 237,22 eur a po zosplatnení v prospech žalobcu neuhradil žiadne finančné prostriedky. Z toho suma 168,83 eur bola započítaná na istinu úveru, suma 308,53 na úrok, suma 11,58 eur na pokutu, suma 3,32 eur na poplatok za upomienku, suma 6,64 eur na úrok z omeškania do zosplatnenia a suma 738,32 eur na zosplatnenú istinu. Nedoplatok na istine bol 420,61 eur, na úroku 187,54 eur, na ušlom úroku 591,39 eur a na dopočte k žalobe vo výške 352,19 eur.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že predmetnú pôžičku zobral pre svojho syna. Vyslovil súhlas s čiastočným späťvzatím žalobného návrhu a pokiaľ sa jedná zvyšnej časti nároku tak uviedol, že nárok žalobcu uznáva a podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov sa bude snažiť dlžnú sumu splácať v splátkach s tým, že na splátkach sa dohodne so žalobcom.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy

uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovvej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu (§ 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Keďže žalobca zobrať svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 53,04 eur späť, žalovaný so späťvzatím žaloby vyslovil súhlas, súd konanie ohľadom zaplatenia tejto sumy zastavil.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu

založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolávajú právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1 327,76 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 84 splátkach po 26,52 eur mesačne. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 12.5.2010 s tým, že žalovanému poskytol dodatočnú lehotu na plnenie a to do 15 dní od zosplatnenia dlhu.

V prospech žalobcu, ešte pred podaním žalobného návrhu žalovaný uhradil finančné prostriedky vo výške 1 237,22. Z toho suma 907,15 eur bola započítaná na istinu úveru, 308,53 na úrok, suma 11,58 eur na pokutu, suma 3,32 eur na poplatok za upomienku, suma 6,64 eur na úrok z omeškania do zosplatnenia. Po podaní žalobného návrhu žalovaný v prospech žalobcu uhradil finančné prostriedky vo výške 212,16 eur.

Z predložených listinných dokladov mal súd teda za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu pred podaním žalobného návrhu uhradil finančné prostriedky vo výške 1 237,22 eur a iba sumu vo výške 907,15 eur žalobca zaúčtoval na istinu úveru a zvyšnú sumu zaúčtoval na úrok z úveru, poplatky za upomienku a na úrok z omeškania a to v zmysle ustanovenia § 8 Hlavy 5. Úverových podmienok. Uvedené zmluvné dojednanie umožňovalo žalobcovi použiť splátku aj na iný účel ako na splatenie istiny, a to bez ohľadu na vôľu druhej zmluvnej strany, ktorá nemala nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. To sa v predmetnej veci aj stalo. Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení istiny. Takáto zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19). Preto takto dojednanú zmluvnú podmienku súd považoval za priečiacu sa dobrým mravom a preto aj celom rozsahu za neplatnú.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie sumy 799,84 eur pozostávajúcej z istiny úveru a úrokov z úveru. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanej úver v sume 1 327,76 eur a žalovaný celkovo uhradil v prospech žalobcu sumu 1 237,22 eur a po podaní žalobného návrhu uhradil ešte sumu 212,16 eur, t.j. celkovo uhradil sumu 1 449,38 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené a po započítaní všetkých platieb žalovaného na istinu úveru žalovaný na istine úveru nie je povinný žalobcovi uhradiť žiadnu sumu .

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je nárok na zaplatenie úroku z úveru jednak do času zosplatenia úveru a nárok na zaplatenie úroku v prípade riadneho splácania, tzv. ušlý úrok. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, keď prepočtom v zmysle všeobecných podmienok (hlava 5 § 1) určil, že úrok bol vo výške 9,68 % ročne, keď zohľadnil počet mesačných splátok - 84 a poskytnutú sumu úveru 26,52 eur.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (február 2009 spotrebiteľský úver nad 7 rokov) činila úrok 9,02 %p.a. Súd vzhľadom na uvedené žalobcom uplatnený nárok na úrok z úveru vo výške 9,68 % ročne považoval za primeraný. Celkovo za obdobie 84 mesiacov žalobcovi, pri výške úroku z úveru 9,68 % ročne, vznikol nárok na zaplatenie úroku v sume 899,92 eur. Teda žalovaný bol povinný na istine úveru a úrokoch z úveru zaplatiť žalobcovi celkovo sumu 2 227,68 eur (1 327,76 eur + 899,92 eur). Po započítaní zvyšku uhradených finančných prostriedkov zo strany žalovaného vo výške 121,62 eur na takto vyčíslený úrok, je na úroku z úveru teda žalovaný povinný zaplatiť ešte sumu 778,30 eur. Iba v tejto časti súd považoval nárok žalobcu za dôvodný, žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 778,30 eur a žalobu čo do zvyšku zamietol.

V poradí ďalším žalobcom uplatneným nárokom bol nárok na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vyčísleného od 15. dňa po vyhlásení splatnosti úveru, t.j. odo dňa 12.5.2010, do dňa spisania žalobného návrhu, t.j. do dňa 14.2.2013, pri jeho výške 0,024 % denne (8,76 % ročne) v celkovej sume 352,19 eur, ktorý vyčísliť z ohľadom na platby žalovaného po zosplatení do dňa podania žalobného návrhu. Dňom 12.5.2010, sa teda žalovaný dostal do omeškania s platením celého úveru spolu s úrokom z úveru a súd zistil, že k uvedenému dňu bola výška zákonného úroku z omeškania 9 % ročne a teda úrok uplatňovaný žalobcom vo výške 0,024 % je uplatnení v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho

zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Takto vyčíslený nárok žalobcu súd považoval za dôvodný a preto žalobe v tejto časti vyhovel.

Vzhľadom na jednotlivé úhrady žalovaného po podaní žalobného návrhu, ich započítaní na istinu úveru a úroky z úveru, súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 990,46 eur od 15.2.2013 do 4.3.2013, zo sumy 963,94 eur od 5.3.2013 do 2.4.2013, zo sumy 937,42 eur od 3.4.2013 do 2.5.2013, zo sumy 910,90 eur od 3.5.2013 do 3.6.2013, zo sumy 884,38 eur od 4.6.2013 do 2.7.2013, zo sumy 857,86 eur od 3.7.2013 do 2.8.2013, zo sumy 831,34 eur od 3.8.2013 do 2.12.2013, zo sumy 804,82 eur od 3.12.2013 do 2.1.2014, zo sumy 778,30 eur od 3.1.2014 do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd žalobu pokiaľ sa jedná o zaplatenie sumy 21,54 eur a časti uplatneného nároku na úrok z omeškania zamietol a vo zvyšnej časti žalobe vyhovel. Nakoľko žalobca mal v konaní neúspech iba v nepatrnej časti (cca 3 %), vzhľadom na celkom uplatnený nárok s príslušenstvom, vznikol mu nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

Trovy konania na strane žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný žalobný návrh vo výške 60,50 eur a z priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 166,12 eur podľa vyčíslenia trov konania v žalobnom návrhu.

Súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 166,12 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“) účinnej v rozhodnom období, ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 147,38 eur s DPH podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania 61,41 eur

- písomné podanie na súd - žalobný návrh zo dňa 14.2.2013 61,41 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 18,74 eur s DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - režijný paušál rok 2013 - 2 x 7,81.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.